

Közigazgatás-tudományi Doktori Iskola

Catherine Enoredia Odorige

Az NGO-k szerepe a harmadik országbeli állampolgárok integrációjában az
Európai Unión belül: német és magyar esettanulmányok

Témavezető

Dr. habil. Koller Boglárka

Tézisfüzet

Benyújtva a Filozófia Doktora (PhD) fokozat követelményeinek megfelelően

Budapest, Magyarország

2018. június 5.

Tartalomjegyzék

A kutatás kiindulópontja, alapkérdése	3
Probléma-meghatározás	5
Kutatási kérdések	7
A kutatás hipotézisei	7
A kutatás célkitűzései	8
A kutatás terjedelme	9
A kutatás korlátai	10
Következtetések	11
A kutatás hasznosíthatósága	12
További kutatási irányok.....	13
A témában megjelent saját publikációk	14
Szakmai önéletrajz	17

A kutatás kiindulópontja, alapkérdése

Az Európai Unió már hosszú ideje olyan megoldási javaslatokat keres az Európai Unióba a migráció útján érkezett ún. harmadik országbeli állampolgárok (Third Country Nationals = TNC) integrációjához, amelyek egyúttal a társadalmi kohéziót is megteremti. A jelenlegi tagállamok az EU megalakulását megelőzően különféle megoldásokat alkalmaztak a TNC-k integrációjára. A tagállamok politikáinak többsége azonban Castle (2004) szerint kevésbé volt sikeres, mert nem kapcsolódtak hosszú távú politikai programokhoz, sem a gazdaság, sem fejlesztés vagy a konfliktusmegelőzés terén. A bevándorlók beilleszkedését, elkötelezettségét gátolta az a tény, hogy az EK-ban/EU-ban tartózkodásukat ideiglenesnek tekintették; a tagállamok sokszor arra számítottak, hogy bevándorlók idővel visszatérnek hazájukba. Ezért az EK/EU tagállamaiban nem volt konkrét stratégia a TNC-k integrációjára, arra a téves feltételezésre alapozva, hogy bármilyen kihívással áll szemben majd a társadalom, valószínűleg egy rövid idő után azok maguktól megoldódnak. Sajnos ezek a feltételezések nem igazolódtak be. Az 1951-es genfi egyezmény alapján az üldöztetést szenvedő emberek menedékjogért folyamodhattak az európai országokban. A közös uniós határok és a shengeni vívmányok arra kényszerítették a tagállamokat, hogy fogadjanak el támogató eszközöket a migráció kezelésére és a TNC-k integrációjára, azonban ezek a politikák csak bizonyos területeire korlátozódtak.

A bevándorlás és ehhez kapcsolódóan a bevándorlók integrációjának fogalmai a közpolitika-formáláshoz és a hatalmi politikához is kapcsolódnak. Teoretikusok egy része úgy gondolja, hogy a TNC-k integrációja a szuverenitáshoz és nemzetbiztonság fogalmához szorosan kapcsolódó kategóriák, vagyis a „magas politika” (= High Politics) részei, amely tartalmának meghatározását a tagállamok saját magukhoz rendelik (Niemann & Biegmann, 2013). A tagállamok rendelkeznek saját területükön a harmadik országbeli állampolgárok migrációjának és integrációjának kezeléséről, annak ellenére, hogy számos közös irányelv fogalmazódott már a kihívások közös, uniós szintű kezelésére. A konszenzus kialakulása ezen a téren általában lassú és nehéz, a nemzeti preferenciák ütközésének köszönhetően, ezért ezen a területen korányközi kezdeményezés, egyeztetés és döntés lehetséges. Az Európai Unióban a második világháború óta az NGO-k különösen sokat tettek azért, hogy a harmadik országbeli állampolgárok befogadását és letelepedését, integrációját segítsék. Ez a kutatás őket helyezi a vizsgálódás középpontjába,

különös tekintettel szerepükre a bevándorlók integrációjában, tekintettel a tagállamok eltérő álláspontjaira és az eltérő szabályozási politikákra. Az Európai Unió előtt álló kihívások számosak. A kérdés jelenleg jelentősen megosztja az uniós tagállamokat, a szakpolitikai viták is a politikai érdekkonfliktusokban artikulálódnak. Az átpolitizált környezet és a tagállamok által eddig elfogadott politikai döntések sokfélesége az *egyirányú asszimilációtól* indul, amely a bevándorlókat régi kultúrájuk elhagyására és a befogadó ország életvitelének elsajátítására ösztönzi. A *megkülönböztető-kirekesztő* megközelítés az anti-integráció álláspontját tükrözi, amely a bevándorlókat csupán ideiglenesen az adott tagállamban tartózkodónak tekinti főleg az időszak munkavállalásra tekintettel (Murphy 2013 p 16). Ezzel szemben a *multikulturalizmus* lehetőséget biztosít a TNC-knek a kulturális sokszínűségük fenntartására. Az európai döntéshozók és polgárok számára azonban a *multikulturalizmus* sokszor nem jelent jó megoldást, mivel nem biztosítja a társadalmi kohézió megvalósítását. Ezért az *integráció* fogalma vált egyre inkább használatossá, hiszen magában foglalja mindkét fél – a befogadó társadalom és a beérkező harmadik országbeli állampolgár – érdekét és lehetőségeit.

Az integráció fogalmát középpontba helyezve a disszertáció a bevándorlók integrációjában szerepet vállaló intézményes szereplők közül az NGO-k szerepét vizsgálja, arra helyezve a hangsúlyt, hogy vajon az NGO-k hogyan befolyásolják a célcsoport integrációját és a társadalmi és politikai környezetet, amelyben működnek. A teoretikus vizsgálódást követően, a kutatás empirikus adatok alapján két uniós tagállam összehasonlító elemzését végzi el. Az esettanulmányok két európai uniós tagállam nagyvárosaiban gyűjtött adatokra épülnek: egyrészt Münchenben, Németországban, valamint Budapesten, Magyarországon végeztem kutatásokat.

A kutatás célja az, hogy magyarázatot adjon arra a kérdésre, hogy az NGO-k tevékenységünk során milyen akadályokba ütköznek az egyes tagállamokban, milyen kihívásokkal szembesülnek a bevándorlók integrációja érdekében tett erőfeszítések során. Az empirikus részben végrehajtott strukturált interjúkérdéseket úgy állítottam össze, hogy e kérdésre választ kaphassak (Ld. Disszertáció melléklete). Kutatásom alapfeltevése az, hogy az NGO-k felszerelve a szükséges eszközökkel, arra törekszenek hogy hozzájáruljanak a bevándorlók sikeres és hatékony integrációjához. E feladat sikeresen végrehajtása – nézetem szerint – hozzájárulhat az előregedő európai társadalmakban a demográfiai kihívások megválaszolására, azáltal, hogy növelik az aktív népesség részarányát az összlakosságon belül.

Probléma-meghatározás

A bevándorlás jelensége és a befogadó társadalom attitűdjének komplexitása bonyolult kihívás az Európai Unió és tagállamai számára. A szakpolitika átpolitizált jellege, a tagállamok eltérő érdekei és hozzáállása, valamint az Unió állandóan változó külső és belső környezete akadályozzák a hatékony megoldások és válaszok megtalálását. A nemzetek, a nacionalizmus, a nemzeti identitás európai történelmi hagyományai hatással voltak a bevándorlók mai helyzetének megértésére. Ezek a megítélések befolyásolták a társadalmi vitákat, amelyek elvezettek a bevándorlók befogadása alapvetően eltérő módjai elterjedésének. Először is, mivel az asszimiláció arra összpontosított, hogy a bevándorlókat egyfajta olvasztótégelyben anyanyelvi születésűekké alakítsa, elválasztotta a bevándorlókat saját nemzeti identitásuktól és kultúrájától. Másodsor, a nemzeti politikák túlnyomórészt ideiglenes intézkedések voltak (Scholten 2007, 3. o.) a bevándorlók befogadására. Erre volt példa a németországi ideiglenes munkavállalói rendszer (ún. Gastarbeiter), ahol az országban élő bevándorlók több generációja csak ideiglenes tartózkodásúnak minősült, és sokáig állampolgárságot sem kaptak. Más tagállamok eltérő megoldásokat alkalmaztak, az azonban közös volt bennünk, hogy e politikák nem rendelkeztek hosszú távú programmal sem a gazdaság, sem a fejlesztés sem a konfliktusmegelőzés tekintetében (Castle 2004). A kohézió megteremtése is elmaradt, ezért a bevándorlás kérdése sokszor a „gonosz problémájaként” fogalmazódott meg. (Rittel & Weber, 1973).

Az Európai Unió politikáinak fokozatos mélyülése, és az ún. spillover hatás érvényesülése szükségessé tette az Európai Unió tagállamai közötti szorosabb együttműködést a bevándorlás, a menekültügy és bevándorlók integrációja területén is. A történelmi kihívásként jelentkezett a nemzeti szuverenitás, a többszintű kormányzás, és a szupranacionális EU összehangolása (Marks és mások, 1996, Guiraudon 2000). Uniós adatok alapján az EU-ban a 20 millió jogszerűen tartózkodó harmadik országból származó állampolgár az EU teljes népességének 4% -át teszi ki, azonban csak 54% -uknak van munkaviszonya, ami azt jelenti, hogy kicsivel több, mint a felét foglalkoztatják a harmadik országbeli állampolgároknak az Unióban. Az alacsony szintű foglalkoztatottság az alacsony szintű oktatáshoz és szakképzéshez is kapcsolódik. A tagállamok politikáinak ellentmondásos iránya a bevándorlók integrációját tekintve az egész EU-ban azt is jelenti, hogy konszenzus a tagállamok között az alapkérdésekben is nehezen alakítható ki

(Eurofound 2015). A jó gyakorlatok kiemelték és ajánlottak az EU közös alapelvei alapján, azonban a nemzeti preferenciák gátolják az uniós szintű politikák végrehajtását.

A bevándorlás és a bevándorlók integrációjával kapcsolatos politikai viták a tudományos diskurzusra is hatással voltak. A bevándorlás kérdésköréhez kapcsolódó fogalmi önkényesség is érvényesül a társadalomtudományok területén, ami a bevándorlók nagyobb európai társadalmakkal való kapcsolatát is érinti. Ez néhány kutató számára egyesén arra enged következtetni, hogy számos európai tudós a „nemzeti történelme csapdájába” esett (Lucasson, Feldman & Oltmer 2006, 7. o.).

Európában sokáig az asszimiláció és a multikulturalizmus fogalmi uralták a politikai és társadalmi diskurzust, egyiket vagy másikat favorizálva, amely azt eredményezte, hogy kutatók sokszor kerültek mindkét fogalom használatát, vagy oda vezetett, hogy tudományos szempontból elfogult, nem kielégítő értelmezések, elemzések születtek (Lucasson 2006, 16). Az akadémiai, politikai, szakpolitikai, valamint a tagállami és uniós döntéshozók közötti viták kihatással vannak a bevándorlók integrációjának társadalomtudományi felfogására is. Boswell (2009) azt állítja, hogy a politikusok inkább szimbolikus, mint célorientált politikai döntéseket hoznak. A kutatások eredményeinek felhasználása a bevándorlás, mint szakpolitika legitimálását teszi lehetővé, felhívva a figyelmet a szakértői ismeretekre. Wimmer & Glick-Schiller (2002) „módszertani nacionalizmusként” határozza meg a koncepcionális és teoretikus megközelítést, valamint a forráshivatkozásokat, amelyeket a kutatók és a politikai döntéshozók közötti intenzív kapcsolattartás és együttműködés befolyásolnak. Scholten & Verbeek (2014) mindezt a „politika tudományaként” és „a tudomány politizálódásaként” jellemzi, ami egyre inkább jellemzi a bevándorlók integrációjának témája növekvő átpolitizálását. A változó kutatási környezet, amint azt Nowotny és még mások (2003) hangsúlyozták, valamint az ellentétes nézetek sokfélesége is hozzájárult ahhoz, hogy a lehetséges megoldások megtalálása igen nehézkes. A bevándorlás kihívásának átpolitizálódása egyéb hatásokkal is járt: befolyásolta az európai polgárok megítélését a TNC-kről. A longitudinális szemlélet hiánya továbbá, hozzájárult a a harmadik országbeli állampolgárok munkanélküliségéhez és kirekesztettségéhez az Európai Unióban.

Kutatási kérdések

A fent azonosított jelenkori problémákra alapozva, a TNC-k integrációjához kapcsolódva az alábbi kutatási kérdéseket fogalmaztam meg, összhangban a teoretikusok által az „átalakulás ügynökeiként” jellemzett NGO-k kevésbé bürokratikus, alacsonyabb költségvetéssel operáló, a többi szereplőtől semlegesebb tevékenységére vonatkoztatva:

- a) Vajon NGO-k olyan szintű együttműködést biztosítanak-e a TNC-vel, hogy képesek hatékonyan hozzájárulni a beilleszkedésükhöz, és jogi keretet biztosítani számukra az Európai Unióban való tartózkodásuk legitimálásához, tekintettel a tagállamok illegális bevándorlók kiküszöbölésére irányuló hozzáállására és intézkedéseire?
- b) Az NGO-k nyelvi és egyéb készségfejlesztő képzési programjai segítenek-e a bevándorlóknak az alacsony készségekkel szemben támasztott kihívások leküzdésében, és a fokozódó munkaerőpiaci versenyben a megfelelő készségek elsajátításában?
- c) Az NGO-k társadalmi-kulturális interakciós programjai eredményezik-e a bevándorlók körében az európai értékek átvételét, európai viselkedési normák elsajátítását, valamint, elősegítik-e a bevándorlók és a helyi társadalom közötti sztereotípiák leépítését és a társadalmi csoportok közötti nagyobb fokú elfogadást?
- d) Vannak-e olyan módszerek, amelyek mérik az NGO-k által végrehajtott projektek, valamint az NGO-knak a TNC-k integrációjára gyakorolt hatásának sikerét?
- e) Tekintettel az NGO-k által a bevándorlók integrációja tekintetében felhalmozott tudásra, a kezdeményezések és a tapasztalatok gazdagságára, amelyet a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésével elértek, előre vetíthető-e, hogy a szakpolitikai döntések területén is elfogadott és elismert aktorokká válnak?

A kutatás hipotézisei

Az Európai Unió demográfiai kihívásairól rendelkezésre álló statisztikák és a harmadik országbeli állampolgárok alacsony képzettsége, valamint a munkanélküliség okozta kihívások

ismeretében, látható, hogy a megfelelően integrálódott bevándorlók hozzájárulhatnak az Európai Unió gazdasági fejlődéséhez, ha az integrációjuk jól szervezett és célzott.

Fentiek alapján a következő hipotézisek fogalmazhatók meg:

- Tekintettel az Európai Unió csökkenő népességére és az ebből adódó munkaerő-piaci kihívásokra, a munkanélküliek közötti harmadik országbeli állampolgárok továbbra is olyan integrációs intézkedések meghozatalát kényszerítik ki, amelyek közelebb viszik őket az üres állások betöltéséhez szükséges képességek elsajátításához.
- A szigorú bevándorlási politikától függetlenül, a tagállamok úgy alakították ki a politikai retorikáikat, hogy azok politikát a harmadik országbeli állampolgárok bevándorlása és integrációja tekintetében a korlátozó attitűdöt erősítik.
- Az NGO-k intervenciós intézkedései miatt felmerülő gazdasági hézagok áthidalásának kényszere előkészíti az NGO-k és a tagállamok kormányai közötti hatékonyabb szakpolitikai harmonizációs platformok kialakítását.
- Az NGO-k tevékenységei és intézkedései a harmadik országokbeli állampolgárok integrációjának segítésére a TNC-k integrációjának jól átvehető és megvalósítható gyakorlataivá válnak az EU-ban.
- A kevésbé bürokratikus struktúra, az önkéntesek alkalmazása, és működésük sajátosságai az NGO-kat a bevándorlók integrációja tekintetében kevésbé költséges integrációs szereplőkké teszik, ezért a bevándorlók integrációja úttörőinek tekinthetők.

A kutatás célkitűzései

Az NGO kutatók (Tvedt 2001, Korten 2000, Lewis 2007) hangsúlyozták az NGO-k potenciális szerepét a társadalmi átalakulás során. A bevándorlók integrációjának összetettsége kihívást jelent az Európai Unió tagállamai számára.

A kutatómunkám céljai az alábbiakban foglalhatók össze:

- a. Céлом annak bizonyítása, hogy az NGO-k és a bevándorló népesség közötti interakció hozzásegítette a bevándorlókat a társadalmi, gazdasági integrációhoz Európában. Az NGO-k képesek arra, hogy megtalálják a bevándorlók számára az integrációjukhoz

szükséges jogosítványokat, segítik őket, hogy legalizálják a tartózkodásukat az EU tagállamaiban.

- b. Céлом, az NGO-k nyelvi és készségfejlesztési programjainak vizsgálata, melyeket úgy alakítottak ki, hogy a bevándorlók képesek legyenek olyan készségeket elsajátítani, hogy versenyképesek legyenek az uniós munkaerőpiacon és kommunikálni tudjanak a befogadó társadalom többi tagjával
- c. Céлом az NGO-k és a TNC-k komplex kapcsolatának bemutatása is. Az NGO-k társadalmi kulturális integrációs programjai összehozzák a bevándorlókat és a helyi társadalom tagjait, és a személyes tapasztalatokkal együtt képesek meggátolni olyan sztereotípiák kialakulását, amelyek gátolják az egymás iránti megértést, elfogadást. Az NGO-k segítik a bevándorlókat a szükséges európai kulturális normák elsajátításában.
- d. Céлом betekintést nyújtani az NGO-k által kezdeményezett és végrehajtott programok működésébe. A NGO-k tevékenységének mérésére létrehozott mutatók hozzájárulnak a programok eredményeinek nyomon követéséhez. A bevándorlók fejlődése a projektek befejezése után is vizsgálható. Szükséges és ajánlott egy állandó struktúra az eredmények validálásához.
- e. Végül céлом, az NGO-k a politikai döntéshozatalban betöltött szerepének vizsgálata is. Az NGO-k integrációs intézkedései ugyanis hatással vannak a politikai folyamatokra is (tagállami és uniós szinten egyaránt). A politikai döntéshozók közötti kölcsönhatás a különböző szereplők közötti olyan politikák kombinált kezdeményezéséhez vezethet, amely elősegítheti az uniós tagállamokban egyre nagyobb számban elő TNC-k integrációját. Ez utóbbi azonban nagymértékben függ a tagállamok kormányainak politikájától is.

A kutatás terjedelme

A nem uniós állampolgárok integrációjának politikái rohamosan és ellentmondásos irányban alakulnak át az EU-ban. Az ún. *összehasonlító integráció* új fogalom a közpolitika-alkotásban Carrera szerint (2008). Ezért mindenképpen szükséges a tagállamok között megvizsgálni az

általuk alkalmazott jó gyakorlatokat, és javaslatokat megfogalmazni egymás számára. A kutatás a teoretikus részben kifejtett elméleti téziseit, két európai uniós városban működő NGO-k összehasonlító vizsgálatával támasztottam alá. Vizsgálódásom tárgyát Budapesten (Magyarország) és Münchenben (Németország) tevékenykedő NGO-k adták. Az összehasonlító vizsgálatban arra kerestem a választ, hogy az ott működő NGO-k miként voltak képesek a bevándorlók integrációs kihívásainak megválaszolásához hozzájárulni. A kutatás kizárólag a NGO-kra összpontosított, és kitért arra, hogy ezek a politikai szereplők hogyan működtek együtt az uniós intézményekkel, az ügynökségekkel, valamint vizsgáltam azt is, hogy az NGO-k és a kormányzati szereplők közötti kapcsolat hogyan befolyásolta integrációt. A két városban dolgozó NGO-k munkatársaival interjúkat készítettem. A kutatásba bevont NGO-k kiválasztása a TNC-k integrációjára gyakorolt hatásukon alapult. A bevándorlók egy kérdőíves kutatásban vettek részt, amely során feltárássra kerültek azok a területek, ahol az NGO-k segítségére volt szükségük. Külön vizsgáltam az NGO-k integrációs folyamatba történő beavatkozása során szerzett tapasztalatokat. A válaszadók többnyire első generációs bevándorlók voltak. A kutatás során feltárássra kerültek azok az általuk feltérképezett csatornák és ebben résztvevő szereplők (ún. stakeholderok), melyek segítségével az európai társadalmakba történő integrációjukat az NGO-k segíthetik. A válaszadók különböző nemű felnőttek voltak.

A kutatás korlátai

A kutatás megvalósította célját, vegyes metodológiát alkalmazva bemutatta harmadik országok állampolgárai integrációjának elméleti és gyakorlati aspektusait az Unióban, választ adva a kutatási kérdésekre. Az NGO-k szerepével kapcsolatos feltételezések beigazolódtak a teoretikus és empirikus vizsgálódás alapján is. Szükséges azonban hangsúlyozni, hogy a kutatásnak néhány korlátját is azonosítottam a kutatómunkám során, különös tekintettel az összehasonlító vizsgálatba bevont alanyok tekintetében. A kutatás során 10 NGO munkatárssal, 2 bevándorlási / menekültügyi / menekültügynökség képviselőjével készült interjú, valamint 123 bevándorló került megkérdezésre online kérdőíves felmérésben. Ezen felül elemztem néhány, félig strukturált interjút is. A minta tehát nem volt reprezentatív, azonban értékes adatokkal szolgált. Amennyiben magasabb létszámmal kerültek volna megkérdezésre az említett NGO-k képviselői,

akkor lehetőség lett volna feltárni további integrációs csatornákat. Bár az online felmérés betekintést adott más integrációs csatornába, nagyobb számú további személyes interjú többet mutatna a meghozott intézkedések hatásosságáról, eredményességéről. A kutatásom során a válaszadói hajlandóság – melyet a kutatásom kezdetekor nagyobbra becsültem – is befolyásolta a minta nagyságát. Az intézményi és a politikai szereplők bevonása szintén kiterjeszthette volna a kutatás fókuszát, én azonban e kutatásban most az NGO-k a bevándorlók integrációjában betöltött szerepére fókuszáltam, terjedelmi korlátok miatt is.

Következtetések

A kutatás során célkitűzés volt az NGO-k TNC-k integrációjában betöltött szerepének elméleti, koncepcionális és gyakorlati vizsgálata, ugyanis cselekvésük vagy tétlenségük is befolyásolja a harmadik országbeli állampolgárok integrációját Európában. A kérdés aktuális és releváns, valamint hosszú távú kihívást jelent az EU-ban (Ritel & Weber, 1973). A bevándorlók az EU legsebezhetőbb társadalmi csoportjai közé sorolhatók. A TNC-k integrációjának kihívásával már régóta küzdenek az európai államok több-kevesebb sikerrel. Bemutattam, hogy más szempontok érvényesülnek a nemzeti (Castle, 2004) napirendek, mint az uniós kezdeményezések megfogalmazásakor. A migráció ugyanis olyan a szuverenitással és nemzetbiztonsággal szorosan összefüggő kérdés, amely ugyan szakpolitikai kihívásokat jelent, de nem tudja magát távoltartani az ún. magas politikától („high politics”) sem. Ezért napjainkban egy erősen politizált kérdéssé vált (Wimmer & Glick Schiller 2002, Scholten és Veebeek 2014). A disszertációmban a számos azonosított stakeholder közül, én az NGO-k szerepére fókuszáltam, tekintettel a történelmi jelentőségükre Európában. Míg Nyugat-Németországban vendégmunkásokat, ún. "Gastarbeiter-eket" toborztak az 1960-as években (Kuti, 1996), Magyarországon is történelmi hagyományai vannak a soknemzetiségű együttélésnek. A kutatás vizsgálta az NGO-k szerepét a harmadik országbeli állampolgárok integrációjában, a társadalmi kohézió erősítésében. A bevándorlók életében beazonosítható változások, ahogy az a kutatás során is dokumentálásra került, megmutatták, hogy az NGO-k és a harmadik országbeli állampolgárok közötti interakció javította a TNC-k kommunikációs, nyelvi és egyéb készségeit, amelynek következtében munkaerőpiaci esélyeik is növekedtek. Ezen kívül az interaktív

szociális programok hatással voltak a sztereotípiák lebontására is. Az önkéntesség révén erősödött a befogadó közösségek és a bevándorló lakosság társadalmi kohéziója. A kutatásaim alapján arra a következtetésre jutottam, hogy a NGO-k azok a szereplők, akik a bevándorlókkal történő interakcióik során az európai identitás kialakítását is elősegíthetik.

A kutatás hasznosíthatósága

Kutatásom alapvető célkitűzése az volt, hogy az NGO-k a bevándorlók integrációjában betöltött szerepét elméleti és gyakorlati szempontból is megvizsgáljam. Következtetésem az NGO-k szerepéről a TNC-k integrációjában hozzájárulhatnak a legjobb gyakorlatok kialakításához az Európai Unióban.

A két uniós tagállamban – Németországban és Magyarországon - végzett empirikus, összehasonlító kutatás a kiinduló hipotéziseimet is igazolta. A bevándorlók integrációjáról szerzett ismeretek jelentősen hozzájárulhatnak ahhoz, hogy olyan integrációs módok és eszközök jöhessenek létre az uniós tagállamokban, melyek a társadalmi kohézió megteremtése irányába, és nem a törésvonalak elmélyítése felé mutatnak. (Murphy 2013). A bevándorlók úgy látják az NGO-k integrációt segítő intézkedéseit, mint az alapvető követelmény eléréséhez szükséges eszközöket, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy a társadalom részévé váljanak és javítsák életszínvonalukat.

Lewis (2010) az NGO-k partnerekként, katalizátorokként és végrehajtókként is meghatározta, melyet a kutatásaim alapján is bemutattam. Mindezekén túl azonban az NGO-k különböző tevékenységei között a nyelvi, készségfejlesztési és szakképzési szerepeket is azonosítottam. Az NGO-k a befogadó közösség tagjaival való kölcsönhatás révén segítik bevándorlók alkalmazkodását a társadalom többi tagjához. Ezek a tevékenységek az NGO-k adaptív szerepéből adódnak.

További kutatási irányok

A doktori kutatás során limitált volt azon kérdések száma, amelyek megválaszolásra kerülhettek egy olyan területen, mint a harmadik országbeli állampolgárok integrációja. Én ebben a kutatásban az NGO-k szerepére fókuszáltam, de természetesen további kutatási irányok is azonosíthatók lennének a témában. Érdeemes lett volna az egyes TNC-k és bevándorlók csoportjainak egymáshoz való viszonyát is megvizsgálni Németországban és Magyarországon. Szintén érdeemes lett volna a közigazgatási intézményekben dolgozó bevándorló származású ügyintézők szerepét és feladatait megvizsgálni. A TNC-k beilleszkedési nehézségei okainak további feltárása, különös tekintettel a más uniós tagállamok állampolgárainak migrációjára is vizsgálendő terület. A kulturális dimenziók, az illegális migráció különböző aspektusai, valamint a transznacionális hálózatok szerepének vizsgálata a migrációban szintén külön elemzést tárgyalhat képezhetik majd.

A témában megjelent saját publikációk

Cím	Típus	Nyelv	Folyóirat neve, folyóirat száma és a megjelenés éve
A vásárlók: a vásárlás helyszíne, menedékjog vásárlás. Egy állásfoglalás az EURODAC-ról?	Tudományos cikk	Angol	In Hendrik, H. (Szerk.): E-demokrácia és E-kormányzás. Konferenciakötet. 2018. Május
Az afrikai nacionalizmus történelmi perspektívái, középpontban Nigéria	Tudományos cikk	Angol	Polgári Szemle https://polgariszemle.hu/aktualis-szam . 2017. December
A menekültstátusz szabályozásának „élő” szükségessége	Tudományos cikk	Angol	Pécs Nemzetközi Jogi Lapja http://ceere.eu/pjiel/?p=264 2017. Július
E-közigazgatás és a nigériai adóigazgatási rendszer	Tudományos cikk	Angol	In Hendrik, H. (szerk.): E-demokrácia és E-kormányzás. Konferenciakötet. 2018. Május
A migrációs pénzáttalások és fejlesztések sötét oldala: esettanulmány az edoi szex-kereskedelemlről Európában	Tudományos cikk	Angol	PJIEL Pécs Nemzetközi Jogi Lapja http://ceere.eu/pjiel/wp-content/uploads/2016/06/15_PJIEL201601_PJIEL201601.pdf
Fenntartható fejlődés: Magyarország, Irak és Nigéria fenntartható fejlesztési erőfeszítéseinek	Tudományos cikk	Angol	Nemzetközi kapcsolatok tényleges problémái, Ukrajna

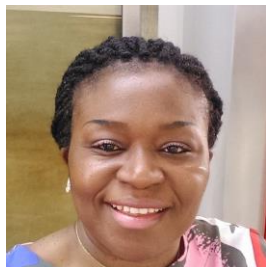
Cím	Típus	Nyelv	Folyóirat neve, folyóirat száma és a megjelenés éve
összehasonlító elemzése			
Az átláthatóság, az e-kormányzás és az információ szabadságának szerepe a nigériai korrupcióellenes keresztes hadjáratban	Tudományos cikk	Angol	In (Eds) Hendrik, H. et al. CEE eDEM and E-G ov. Books @ocg.at. Conference Proceedings. May 2016

Nemzetközi képzések, workshop-ok, konferenciák és díjak	Év	Helyszín
A munka, mint egyesítési tényező a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésében @PNET	2014. December	Budapest
A nigériaiak transznacionális tevékenységei az Egyesült Királyságban. IMISCOE	2015. Június 25-27.	Genf
Az átláthatósággal kapcsolatos e-kormányzás és az információ szabadságának szerepe a nigériai korrupcióellenes keresztes hadjáratban	2016. Május 3-4.	Budapest
A migrációs pénzáttalások és fejlesztések sötét oldala: esettanulmány az edoi szex-kereskedelemlről Európában	2016. Június	Budapest
A belső mozgás kezelése Nigériában	2015. Június	Budapest
A sztereotípiáért küzdő egyetlen történet dekonstrukciója a sporton keresztül: európai panelfelvétel és a menekültügyi válság; Milyen szerepet játszanak a sportszervezetek az újonnan érkezett menekültek és migránsok	2016. November	Budapest

Nemzetközi képzések, workshop-ok, konferenciák és díjak	Év	Helyszín
beilleszkedésében? (http://www.fair-play.info/fileadmin/mediapool/pdf/spin/ESPIN-Budapest_SCREEN_final.pdf)		
IMISCOE IMITIE SYMPOSIUM Transznacionális mechanizmusok lépésről lépésre a bennszülött edoi emberek migrációs útján: Európa felé vezető úton	2017. November	Rotterdam

Szakmai önéletrajz

CATHERINE ENOREDIA ODORIGE (NEE ERHABOR)

Állandó lakcím: 1102 Budapest, Harmat utca 12, 1. em. 20. a.

Telefonszám: +36308518480, +3612337174

E-mail: cathyoma@yahoo.com; catherine.enerodia.odorige@uni-nke.hu

Folyamatban lévő tanulmányok: 2014-2018

doktoranda; Nemzeti Közszerológati Egyetem Budapest, Magyarország

Közigazgatás-tudományi Doktori Iskola

Kutatási terület – Nemzetközi és Európai tanulmányok. Harmadik országbeliek migrációja és integrációja Európában

Végzettségek:

Oklevél – Nemzetközi közigazgatás

Mesterdiploma – Közigazgatás-tudomány

Alapszakos diploma – Színháztudomány

Diploma – Tömegkommunikáció

Diploma - Public Relations - Közönségkapcsolatok (BEECS)

Diploma – Közigazgatás (ASCON)

Korábbi tanulmányok:

2015

Diplomáciai Akadémia, Nemzeti Közszolgálati Egyetem, Budapest

2011

Diploma, Közönségkapcsolatok, Nigéria

2010

Diploma, Nigériai Közigazgatási Főiskola (ASCON)

2001-2004

Közigazgatási mesterdiploma

Politikatudományi Tanszék/Közigazgatás-tudomány

Társadalomtudományi Kar, Benin Egyetem, Benin, Nigéria

1994-1997

Alapszakos diploma Színháztudomány

Színháztudomány Tanszék, Bölcsészettudományi Kar, Benin Egyetem, Benin, Nigéria.

1990-1992

Nemzetközi diploma Tömegkommunikáció; Tömegkommunikáció Tanszék, Üzleti
Tanulmányok Iskolája

Állami Műszaki Főiskola, Auchin, Nigeria

Munkatapasztalat:

2016-17

Önkéntes: Migráns Segítség Magyarország Egyesület

Főbb feladatok:

Interkulturális adaptáció a migránsok körében, figyelemfelkeltés az integrációs programok és képzések iránti elkötelezettség iránt. Interjúk és ajánlások készítése bevándorlók képzésére.

2013-2014

Önkéntes adminisztrátor Mahatma Gandhi Emberi Jogok Egyesület Budapest, Magyarország

Főbb feladatok:

- * Önkéntesek toborzása, képzése, felügyelete
- * Kedvezményezett emberi jogok programok
- * Tervek és értékelések készítése

2004-2010

Humán Erőforrás/adminisztratív ügyintéző,
Afrika-Ázsia Fórum Egyesület, Budapest, Hungary.

Főbb feladatok:

- * önkéntesek toborzása és betanítása;
- * kommunikáció és kapcsolatépítés magán és állami intézményekkel és partnerekkel
- * *Menekültügyi Fórum* szerkesztése és publikálása finanszírozva az Európai Unió által a menekültek jogáért
- * Helyi és nemzetközi szponzorok és belső források kiaknázása
- * A UCHNR és a Belügyminisztérium által támogatott menekülttáborok és fogva tartási központokban végzett képviselő
- * Éves kulturális nemzetközi fesztiválok, kiállítások és programok szervezése
- * Projektkoordináció és elemzése – költségvetés, értékelés készítése, végrehajtó és monitoring tevékenységek végzése

2000-2004

HR menedzser/általános szolgálati személyzet,
Edo Állami Művészeti és Kulturális Tanács, Benin, Nigéria.

Főbb feladatok:

- * személyzet, színészek és művészek kiválasztása
- * részlegek által ellenőrzött feladat-végrehajtás
- * jótékonyági és tájékoztató programok szervezése
- * kapcsolattartás kormányzati és magánszervezetekkel

* konferenciák, workshop-ok és tréningek szervezése

1983

Adminisztratív munkatárs, Petróleum Beszerzési és Marketing Vállalat, a Fenntartható Nigériáért Nemzeti Petróleum Vállalat, Benin Depot, Nigéria.

* Főbb feladatok:

- * személyzeti állomány nyilvántartása
- * adatbázis kezelése
- * megbeszélésekről jegyzőkönyv készítése
- * kiterjesztett piackutatás

Tagság:

Nigériai Színház Művészek Országos Szövetsége (NANTAP)

Nigériai Közszolgálati Intézet (NIPR)

Tagság IMISCOE PhD Hálózat

Nyelvismeret:

Angol – anyanyelvi és szakmai

Ika – anyanyelv (törzsi nyelv)

Magyar – középfok

Egyéb nyelvek – Yoruba, Ibo, Edo

Készségek és képességek:

- * Kutatás/adatelemzés
- * Humán erőforrás menedzsment
- * Nyilvánosság és PR
- * Adománygyűjtés, költségvetés készítése, számlázás, dokumentáció
- * Rendezvényszervezés
- * Humanitárius és emberi jogi kapmányszervezés

- * Erős szervezeti fejlesztési és stratégiai tervezés, analitikai, problémamegoldó készségekkel, részletekre való odafigyelés.
- * Kitűnő kommunikációs készség a megfelelő érzékenységgel a kulturális kommunikációs különbségekre
- * Nonprofit tevékenységek, közösségfejlesztés, közösség tájékoztatása
- * Microsoft Word, Power Point, Microsoft Excel

Konferenciák

IMISCOE Éves konferencia

EASO- Éves konferencia és interakció a Civil Társadalom és Akadémiával

FRA

ESPIN; Európai Sport Beilleszkedési Hálózat